

Multi-zintuiglijke aanbiddingspraktijken

Roger Oakland

<http://www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/index.php>, 8-12-2008.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Stimulerende beelden die voorzien in spirituele ervaringen, zijn een essentieel element in de emerging church¹. Terwijl velen zich verbazen over het feit dat hun kerken hun diensten verduisteren en zgn. prayer stations (gebedsstaties) opzetten met kaarsen, wierook en iconen, zeggen promotors van de emerging church beweging dat zij precies weten wat zij doen. Mark Driscoll van Mars Hill Fellowship legt uit:

“Alles in de dienst moet prediken - architectuur, verlichting, liederen, gebeden, gemeenschap, en geur - het predikt allemaal. **Alle vijf zintuigen moeten meewerken om God te ervaren**”. [1]

Dikwijls vinden christenen, die hun kerk al hun hele leven bezoeken, de veranderingen die hun pastors binnenbrengen nogal verontrustend, daar zij een trend waarnemen, weg van de Bijbel, richting multi-zintuiglijke (multi-sensory) stimulatie. Dan Kimball citeert een oudere man die zijn bezorgdheid uitdrukte over de implementatie van een emerging church-stijl van mystieke aanbidding:

“Dan [Kimball], waarom gebruikt u wierook? Ik weet niet of ik wel langs die gebedsstaties wil gaan met al die stukken; kunnen we niet gewoon op onze zitplaatsen bidden? Waarom predikt u niet gewoon vanuit de Bijbel? Ik voelde me niet op mijn gemak wanneer u die tijden van stilte instelde, en het is daar wat te donker voor mij”. [2]

Het commentaar van deze man (in de 70), is typisch voor de commentaren die ik hoor telkens wanneer ik spreek op conferenties doorheen Noord-Amerika. Maar zulke commentaren horen we niet enkel van de ouderen; veel jongere mensen zeggen dezelfde dingen. Zowel jong als oud voelt zich bezorgd wanneer zij de **prediking van het Woord vervangen zien worden door multi-zintuiglijke mystieke aanbidding**.

Lees ook de eerder verschenen, verwante publicaties, van Roger Oakland:

De 'Emerging Church'¹: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch.pdf>

Hoe merken we dat de 'Opkomende Kerk'¹ in onze kerk Opkomt?:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingChurch2.pdf>

Terug naar Rome: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/emergingRome.pdf>

Maar Kimball, en vele anderen, zijn ervan overtuigd dat zij op het juiste pad lopen, dat evenwel gebaseerd is op hun eigen zienswijze dat de opkomende generaties verlangen naar een multi-zintuiglijke aanbiddingservaring. Een voorbeeld, in een hoofdstuk van Kimball's boek “*Creating a Sacred Space for Vintage Worship*” zegt Dan Kimball:

¹ Engels: *Emerging Church*. “De **emerging church movement** is een christelijke beweging die opkwam eind 20ste en begin 21ste eeuw, waarbinnen ernaar wordt gestreefd om het Koninkrijk van God gestalte te geven binnen de plaatselijke tijd en cultuur in navolging van Jezus Christus. Er bestaat tot op heden geen Nederlandstalige algemeen gebruikte equivalent voor de term ‘emerging church’, alhoewel men in de literatuur de letterlijke vertaling ‘opkomende kerk’ kan aantreffen ...” (Wikipedia NL). “De **emerging of emergent church movement** (VS) is een controversiële, 21ste eeuwse christelijke beweging die in het bijzonder de onkerkelijken tracht te engageren die leven in postmoderne en postkoloniale culturen. Proponenten noemen de beweging een “emerging conversation” (opkomende conversatie) ... Verhalende presentaties van het geloof en de Bijbel, zowel als het gebruik van multimedia, internet en weblogs zijn populair bij deze predominant jongere generatie christenen. De nadruk op dialoog staat een genereuze openheid toe naar een pluraliteit van bijbelinterpretatie, met vermindering van een dogmatische interpretatie en theologie ...” (Wikipedia ENG).

“Esthetiek is geen doel op zichzelf. Maar in onze cultuur, die meer en meer multi-zintuiglijk wordt en minder respectvol voor God, **hebben wij een verantwoordelijkheid** om aandacht te schenken aan het ontwerp van de plaats waar wij regelmatig samenkomen. In de opkomende cultuur **vertegenwoordigt het donker spiritualiteit. We zien dit zowel in boeddhistische tempels** als in katholieke en orthodoxe kerken. Donkerheid communiceert dat er iets ernstigs aan het gebeuren is”. [3]

Kimball stelt verder:

“Hoe ironisch is het dat de terugkeer naar een rauwe en oude vorm van aanbidding nu aanzien wordt als nieuw en spits. Wij gaan gewoon terug naar een voortreffelijke vorm van aanbidding die bij ons is geweest zolang als de kerk heeft bestaan”. [4]

Natuurlijk is dat **helemaal niet waar**. Er is geen bewijs in de Bijbel dat de discipelen van de vroege kerk zich keerden tot een “rauwe” vorm van aanbidding, in het bijzonder een die verduistering nodig had om hen **geestelijker te doen voelen**. Als de vroege gelovigen al eens in het duister zaten, zou dat geweest zijn om in het geheim een samenkomst te houden en arrestatie te vermijden. Te insinueren dat zij dachten aan multi-zintuiglijke praktijken is een belediging voor hun moed en hun toewijding aan God. Nergens in de Schrift is hiervan enige hint te bespeuren.

(Uit Faith Undone, Roger Oakland, pp. 65-67).

Noten:

1. “The National Reevaluation Forum: The Story of the Gathering,”(Youth Leader Networks - NEXT Special Edition, 1999), pp. 3-8, citing Mark Driscoll, “Themes of the Emerging Church”.
2. Dan Kimball, *The Emerging Church*, p. 127.
3. Ibid., p. 136.
4. Ibid., p. 169.